

tallet ikke har troet at kunne gaa ind derpaa. Naar Flertallet i øvrigt her foreslaar den almindelige Valgrets Principper anvendte omtrent i Lighed med, hvad der gælder for Folketingsvalgene, saa gaar det Forslag, som fra Flertallets Side blev fremsat under Forhandlingen, dog noget videre. Det medtager jo nemlig alle Indvaanere mellem 25 og 30-aars Alderen, og det medtager endvidere Folk, der ikke have Indfødsret, naar de dog have opholdt sig paa Øerne i 5 Aar. Derved vilde jo Antallet af de Beboere, der kom til at afgive Stemme i den Anledning, blive ikke saa ganske lidt større, end Tilfældet vilde blive, hvis udelukkende den for det danske Folketings gældende Regel blev bragt til Anvendelse. Naar man regner, at her i Danmark hver 7de Indbygger af Mandkøn er Vælger, vilde, saa vidt jeg ser — og det stemmer ogsaa med Resultatet af Afstemningen i 1867 — paa Øerne hver femte Mand komme til at deltage i Afstemningen. Men bortset fra denne Udvidelse af de Regler, der skulde anvendes ved den almindelige Afstemning, forekommer det mig, at det ikke maa miskendes, og ikke kan miskendes, at Forholdene ere vidt forskellige. Befolkningen her i Danmark er vidt forskellig fra den paa Øerne. Lige over for den homogene danske Befolkning staar der jo paa Øerne en Befolkning af højest blandet Karakter. Saa vidt man kan se af de Oplysninger, der ere fremkomne fra Statistisk Bureau, regner man, at der paa Øerne kun findes 3 pCt. hvid Befolkning. $\frac{1}{5}$ af hele Befolkningen eller omtrent 6,000 ere fremmede uden dansk Indfødsret, og Ejendomsbesidderne udgøre omtrent 10 pCt. af hele Befolkningen. Det vil jo altsaa ses, at de farvede, de fremmede og de besiddelsesløse paa Øerne danne et aldeles overvejende Flertal, og at altsaa en Afstemning, hvori de alle deltog, maatte faa det Resultat, som disse tre Klasser tilsammen maatte anse for det rigtige. Men at gaa til en saadan Afstemning og at lade navnlig de fremmede og de besiddelsesløse komme til at afgive et afgørende Votum i en Sag af denne Betydning, det forekommer Mindretallet aldeles utilstedeligt. Følgen deraf vilde blive det samme som i 1867: Man fik en aldeles upaalide-

lig Afstemning, en Afstemning, som de stemmegivende bagefter erklærede ikke havde noget at betyde, idet man kun havde afgivet sin Stemme under forskellig Paa-virkning. Mindretallet mener derfor, at kun den Del af Befolkningen, der har virkelige økonomiske Interesser, knyttede til Øerne, bør kaldes til at afgive Votum i en Sag, som dog væsentligt drejer sig om et økonomisk Spørgsmaal, nemlig om Øerne skulde sælges for derigennem at berede dem en bedre økonomisk Fremtid. Nu har Flertallet taget meget heftig paa Veje, forekommer det mig, i Anledning af denne Udtalelse fra Mindretallet, idet det siger, at det er aldeles urigtigt, at kun de, der omfattes af vort Forslag, altsaa de, som have en Lejeindtægt af fast Ejendom af ikke under 50 vestindiske Daler eller en personlig Indtægt af ikke under 300 vestindiske Daler, ere økonomisk interesserede i Øernes Fremtid. Det kan jo for saa vidt være rigtigt, at ogsaa de, der have noget mindre end det, vi have fastsat, kunne have en økonomisk Interesse i Spørgsmaalet, men i et Tilfælde som det foreliggende maa der altid drages en Grænse, og det, vi have foreslaaet, er i ethvert Tilfælde en meget betydelig Udvidelse i den Adgang til Valg paa Øerne, som nu bestaar i Henhold til Kolonialloven. Hele det store Flertal af Befolkningen, som Fællesudvalgets Flertal ikke tager i Betænkning at lade afgive Votum i denne Sag, har hidtil, naar undtages ved Afstemningen 1867, saa længe Øerne have bestaaet, faktisk været fuldstændig udelukket fra enhver Deltagelse i det offentlige Liv derovre. Det kan efter Mindretallets Mening umulig forsvares ovre paa de vestindiske Øer at anvende et andet Princip, end man vilde gøre gældende her hjemme. Jeg tvivler meget stærkt paa, at man her vilde lade den besiddelsesløse Del af Befolkningen have Afgørelsen i økonomiske Spørgsmaal, der f. Eks. berørte Kommunerne. Det kan gerne være, at der som Agitationsmiddel en Gang slaas derpaa, men jeg vil se det, før jeg tror det, at den lovgivende Magt virkelig, naar det kom til Stykket, vilde indlade sig derpaa. Det, som der her i Landstinget vedholdende er krævet, er en betryggende Afstemning, og